

-சத்ரு ஐக்கி வாசுதேவ்

நீங்கள் ஆனந்தமாக இருந்தபோதெல்லாம் ஒன்றை கவனித்திருக்கலாம்; எப்போதும் ஆனந்தம் உங்களுக்குள் இருந்துதான் மலர்கிறது. பின்னர்தான் உங்களிடமிருந்து வெளிப்படுகிறது. ஆனால், உங்களுக்கு ஆனந்தமாக இருக்க வெளிச்சூழ்நிலை கட்டாயமாகத் தேவைப்படுகிறது. ஆனந்தத்தின் திறவுகோலை வெளிச்சூழ்நிலையில் அடமானம் வைத்து விட்டார்கள்.

சூரியன் உச்சியில் இருந்தால் உங்களால் ஆனந்தமாக இருக்க முடியாது. அது மறையும் நேரம் தான் நீங்கள் ஆனந்தப்படுவீர்கள். 12 மணி நேரம் சூரியன் வானில் உள்ளது. அது உங்களுக்குப் பெரிதல்ல. ஆனால், சூரியன் உதிக்கும்போதும், அஸ்தமனமாகும்போதும் தான் நீங்கள் ஆனந்தப்படுவீர்கள்.

ஒரு நாளில் எத்தனை தடவைதான் சூரியன் உதிக்கும்? அல்லது அஸ்தமனமாகும்? ஒரே ஒரு தடவைதான் சாத்தியம்.

நீங்கள், "சூரிய அஸ்தமனத்தைப் பார்க்கும்போதுதான் நான் மிகவும் ஆனந்தமாக உணர்வேன்" என்று கூறினால், ஒன்று தெளிவாகத் தெரிகிறது. ஒரு நாளில் சில நிமிடங்கள் மட்டுமே ஆனந்தமாக இருக்க முடிவெடுத்து விட்டீர்கள் என்று, நாளைக்கு மேகமூட்டமாக இருந்தால்

அவ்வளவுதான்; அந்த சில நிமிட ஆனந்தமும் இல்லாமல் போய்விடும்.

நீங்கள் ஆனந்தமாக இருக்க இதுபோன்று வெளிச்சூழ்நிலைகள் அவசியமே இல்லை. ஆனால் நீங்களே இப்படி ஒரு கட்டாயத்திற்கு அல்லது நிர்ப்பந்தத்திற்கு உங்களை ஆட்படுத்தி விட்டீர்கள்.

இது நடந்தால்தான் ஆனந்தமாக இருப்பேன்; அது நடந்தால்தான் ஆனந்தப்படுவேன் என்ற நிலையில் இருந்து, உங்கள் ஆனந்தம் உங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வர வேண்டும். அதற்கான நேரம் வந்து விட்டது. இல்லையா?

உங்களுக்கு இது தெரிந்திருக்க வாய்ப்பில்லை; 1940களில் நீங்கள் ஒரு கார் வாங்கியிருந்தால் கூடவே இரண்டு வேலையாட்கள் தேவைப்படுவார்கள். ஏனென்றால் காலையில் காலை ஸ்டாட் செய்யும்போது அதை இரண்டு பேர் தள்ளினால்தான் ஸ்டாட்

ஆகும். பிறகு 1950களில் கிராங்க் ஸ்டாட் வந்தது. ஒருவர் தள்ளினாலே போதும்; வண்டி ஸ்டாட் ஆகிவிடும். இன்று உங்கள் கார்கள் தன்னாலேயே ஸ்டாட் ஆகின்றன. யாரும் தள்ளி விட வேண்டியதில்லை, இல்லையா?

2 ஆனந்தம் உங்களுக்குள்ளே...

'இது நடந்தால்தான் ஆனந்தமாக இருப்பேன்; இது நடந்தால்தான் ஆனந்தப்படுவேன்' என்ற நிலையில் இருந்து, உங்கள் ஆனந்தம் உங்கள் கட்டுப்பாட்டிற்குள் வர வேண்டும்.

ஆனந்தத்திற்கும் புத்திக்கும் என்ன தொடர்பு?

நீங்கள் உங்களை உண்மையிலேயே ஆனந்தமாக வைத்துக் கொண்டால், நிச்சயமாக நீங்கள் புத்திசாலித்தனமான மனிதர்தான். ஏனென்றால் வாழ்வின் அடிப்படையான நோக்கத்தை நீங்கள் நிறைவேற்றி விட்டீர்கள். ஆனந்தமாக இருப்பது என்பது இறுதியான நோக்கமாக இல்லாமல் இருக்கலாம்; ஆனால் இந்த அடிப்படையான நோக்கத்தையாவது நீங்கள் பூர்த்தி செய்து விட்டீர்கள்.

இந்த உலகத்தில் யாரை புத்திசாலி என்று கூறுவீர்கள்?

யார், தான் செய்ய நினைத்ததை வெற்றிகரமாக செய்து முடித்தாரோ, எவர் ஒருவர் தனக்கென ஒரு பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்து அதில் வெற்றியும் அடைந்தாரோ, யார் அவர் விரும்பிய விளையாட்டில் வெற்றியும் பெற்றாரோ, இவர்களைத்தானே நாம் புத்திசாலி என்கிறோம். ஆக, ஒவ்வொரு மனிதனும் ஆனந்தமாக இருக்க முயற்சிக்கும்போது, அவர்களில் ஒருவர் இயல்பாகவே ஆனந்தமாக இருந்தால், நிச்சயமாக அவர் புத்திசாலிதான்.

ஆனந்தமாக இருக்கும் இவர், முட்டாளாக சிலருக்குத் தோன்றலாம். ஆனந்தத்தில் திளைத்து இருக்கும் இவர், தனக்கென ஒரு தொழில், பணம், நல்ல உடைகள்... போன்ற இவைகளைப் பற்றிய கவலை இல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் நல்ல உடைகள் அணிந்து, பெரும் பணம் சேர்த்தும் துளியும் ஆனந்தம் இல்லாத ஒருவர் இவரைப் பார்த்து, 'கந்தல் உடைகளோடு தெருவில் ஆனந்தமாக சுற்றித் திரிகிறான், முட்டான்' என்று நினைக்கலாம். ஆனால் உண்மையான முட்டான் யார் என்று உங்களுக்குத் தெரியும்.

ஆனந்தமாக இருப்பதற்குத்தானே வாழ்வில் மிகவும் சிரமப்பட்டு பலவற்றை சேகரித்து வைத்துள்ளீர்கள்? இப்போது ஆனந்தமாக இருக்கிறீர்களா? இல்லைதானே!

ஆக, நீங்கள் ஒரு முட்டாள்தானே..? யாரோ ஒருவர் இவை எதுவும் செய்யாமல் இயல்பாகவே ஆனந்தமாக இருக்கிறார். இவரோ முட்டான்?

சமுதாயத்தின் பார்வை எப்படி வேண்டுமானாலும் இருக்கலாம். ஆனால் பிரபஞ்சத்தில் ஆனந்தமான மனிதனே உண்மையில் புத்திசாலியான மனிதன். ஆனால், உலகத்தில் ஆனந்தமற்ற மனிதர்கள் பலர் 'புத்திசாலி' என்று பெயர் வாங்கி போயிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் இவர்கள் மனதில் பல துயரமான கேள்விகளும், குழப்பங்களும் நிறைந்திருந்தது. தூரதீர்வுடனாக, தேவையற்ற இந்த மனக்குழப்பங்கள் உருவாக்கும் துயரமும் பாரமுமே புத்திசாலித்தனம் என்று போற்றப்பட்டு விட்டது.

ஆனால், இது புத்திசாலித்தனம் கிடையாது. உண்மையான புத்திசாலித்தனம் என்பது, எண்ணங்கள் அற்ற நிலையில் முழுவதும் விழிப்பாய் இருப்பதே. இந்த நிலையில் உங்கள் புத்தி வேறு ஒரு பரிமாணத்தில் இயங்கத் தொடங்குகிறது.

உங்கள் ஆனந்தத்தையும் இதுபோல செல்ப ஸ்டாட்டில் வைத்துக் கொள்ள நேரம் வந்துவிட்டதுதானே? இன்னும் அதற்கான நேரம் வரவில்லையா, என்ன? விஞ்ஞான வளர்ச்சிக்கு ஈடாக நாமும் வளர வேண்டும் இல்லையா?

ஆனந்தத்தின் ஆபத்து

எதற்காக மக்கள் மது அருந்துகிறார்கள்? ஏன் உடலுறவில் இவ்வளவு ஈடுபாடு காட்டுகிறார்கள்? போதைப் பொருட்களை ஏன் தேடுகிறார்கள்? சிலர் விளையாட்டு என்று மலை உச்சியில் கயிறு கட்டி ஏறி, ஏன் கீழே விழுகிறார்கள்? எதற்காக இத்தகைய அபாயகரமான செயல்களில் ஈடுபட வேண்டும்?

வாயிற்புக்குள் சில வண்ணத்துப் பூச்சிகள் பறப்பது போன்ற ஒரு உணர்வைப் பெறவா இவ்வளவு 'ரிஸ்க்' எடுக்க வேண்டும்?

இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம் என்றால், வாழ்வை இன்னும் ஆழமாக அனுபவிக்க வேண்டும் என்ற உந்துதல் தான். இது ஒவ்வொரு மனிதனுக்குள்ளும் உள்ளது. இந்த ஆழமான அனுபவத்திற்கான தேடல் அனைவரிடமும் உள்ளது. அதை அடைய அவர்கள் தொடர்ந்து முயன்று கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இவர்கள் யோக மையத்திற்கு வந்தாலும் சரி; அல்லது மதுக்கூட்டத்தை நோக்கிச் சென்றாலும் சரி; வேறு எங்கே சென்றாலும் இன்னும் ஆழமான ஒரு அனுபவத்தைத் தேடித்தானே செல்கிறார்கள், இல்லையா?

ஆனால் எங்கு சென்றாலுமே ஒரு ஆபத்து இருக்கிறது. மதுக்கூட்டுக்கு செல்லும்போதெல்லாம் வாழ்வில் எதையோ பணயம் வைக்கிறீர்கள். நீங்கள் யோக மையத்திற்கு வந்தால் கூட வாழ்வில் ஏதோ ஒன்றை பணயம் வைத்துத்தானே வருகிறீர்கள்?

தூரதீர்வுடனாக பெரும்பாலான மக்களுக்கு வலிதான் ஆழமான அனுபவமாக இருக்கிறது. வாழ்வில் ஆனந்தம் என்பதை மேலோட்டமானதாகவே அவர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். ஆனால் வேதனையோ அவர்களின் ஆழமான அனுபவமாக உள்ளது.

இதனால்தான் கலைஞர்கள் பலர் துயரத்தை மையமாக வைத்தே தம் படைப்புகளை உருவாக்குகிறார்கள். இசைக்கலைஞர்கள், ஓவியர்கள், நடனக்கலைஞர்கள் எப்போதும் துயரத்தையே தங்கள் படைப்பின் கருவாகத் தேர்ந்தெடுக்கின்றனர். இது ஏன் என்றால், அவர்களின் ஆழமான அனுபவமாக வலி மட்டும் தான் உள்ளது. ஆனந்தத்தை அதன் ஆழத்தில் அவர்கள் உணரவே இல்லை. துயரத்தினால் அவர்கள் படைப்பு இனிமையற்று இருந்தாலும்கூட அதில் ஆழமான அனுபவம் உள்ளது.

அந்த ஆழமான அனுபவம் தேடி, எங்கு சென்றாலுமே வாழ்க்கையை பல வழிகளில் பணயம் வைத்துத்தானே செல்கிறீர்கள், இல்லையா?

(ஆனந்தம் இன்னும் வரும்...)